

18 decembrie 2014

Către bahá'íi din Iran

Dragi prieteni bahá'í

Nădăjduim că până acum ați avut ocazia de a studia mesajul pe care l-am adresat bahá'íilor lumii pe 1 august 2014, în care este descris progresul proiectelor de a întemeia Mashriqu'l-Adhkárs-uri în opt locații din întreaga lume. În fiecare caz, aceste locuri ale răsăritului reamintirii Sale reprezintă influența tot mai sporită a Credinței lui Dumnezeu în societate. Bahá'íi din Iran sunt, desigur, pe deplin familiarizați cu conceptul de Mashriqu'l-Adhkár. Din primele zile ce au urmat revelării acestei legi, prietenii din Leagănul Credinței au devenit conștienți de semnificația ei și s-au angajat la înfăptuirea ei cu mijloacele limitate pe care le permiteau circumstanțele lor. În timp, nu doar că ei au devenit principala forță pentru construirea Mashriqu'l-Adhkár-ului din 'Ishqábád, dar de asemenea în Iran a prins rădăcini practica rugăciunilor regulate în zori și a serviciului inspirat adus umanității, cu viziunea că sămânța pe care ei o plantau va înflori în timp în realitate tangibilă, producând fructele sale nu doar prin construirea acestor centre de adorație, ci prin crearea de dependențe pentru serviciu umanitar pe care adorația l-ar inspira.

Și așa a fost că, sub mâna călăuzitoare a lui 'Abdu'l-Bahá, un model de adorație în comun – unitatea căreia îi dă naștere, și dorința de a fi de ajutor prin serviciu pe care o inspiră – a devenit o parte integrală a multor comunități locale bahá'í din Iran. În această privință, viziunea Dascălului a furnizat o varietate de situații și circumstanțe în care conceptul de Mashriqu'l-Adhkár putea fi exprimat în forma sa embrionară. Luați în considerare cuvintele Sale în această privință:

Cât despre Mashriqu'l-Adhkár, este de cea mai mare importanță... Își poate asuma orice formă, căci chiar de-ar fi o groapă sub pământ, acea groapă va deveni un paradis ocrotitor, un preamărit umbrar și o grădină a încântării. Va deveni un centru în care spiritele sunt înveselite și inimile atrase către Împărăția Abhá.

Într-adevăr, după cum propria voastră experiență o demonstrează, poate fi imaginată o gamă largă de posibilități pentru exprimarea acestei legi și dezvoltarea ei organică într-o anumită localitate.

În scrierile bahá'í, termenul „Mashriqu'l-Adhkár” a fost utilizat în mod variat pentru a desemna adunarea credincioșilor pentru rugăciunile din zori; o structură în care sunt recitate versetele divine; întreaga instituție a Mashriqu'l-Adhkár-ului și dependențele sale; și însuși edificiul central, la care adesea se fac referiri ca la un „Templu” sau o

„Casă de Adorație“. Toate acestea pot fi privite ca aspecte ale implementării treptate a legii stabilite pentru omenire de către Bahá'u'lláh în Cea Mai Sfântă Carte a Sa.

Mashriqu'l-Adhkár este un concept unic în analele religiei și simbolizează învățăturile noii Zile a lui Dumnezeu. Un centru colectiv al societății pentru a promova afecțiunea cordială, Mashriqu'l-Adhkár-ul se înalță ca un loc universal de adorație, deschis tuturor locuitorilor unei localități, indiferent de afilierea lor religioasă, de mediul social, de etnie sau sex și ca un refugiu pentru cea mai profundă contemplare asupra realității spirituale și a întrebărilor fundamentale despre viață, incluzând responsabilitatea individuală și colectivă pentru îmbunătățirea societății. Bărbați și femei, copii și tineri, sunt cuprinși în îmbrățișarea sa ca egali. Această singulară și integrală universalitate este capturată chiar în structura Mashriqu'l-Adhkár-ului, al cărui proiect ca un edificiu cu nouă laturi transmite un sentiment de completitudine și perfecțiune simbolizat prin acest număr.

Ca locul din care trebuie să radieze forțe spirituale, Mashriqu'l-Adhkár-ul este punctul focal pentru dependențele ce trebuie ridicate pentru bunăstarea umanității și este expresia unei voințe comune și a unei vii dorințe de a servi. Aceste dependențe – centre de învățare educațională și științifică, dar și de îndrăzneată inițiativă culturală și umanitară – întrupează idealurile de progres social și spiritual ce trebuie realizate prin aplicarea cunoașterii, și demonstrează modul cum, atunci când religia și știința sunt în armonie, acestea elevează rangul ființei umane și duc la o înflorire a civilizației. După cum demonstrează amplu viețile voastre, adorația, deși esențială pentru viața lăuntrică a ființei umane și vitală pentru dezvoltarea spirituală, trebuie de asemenea să ducă la fapte care oferă acelei transformări lăuntrice o expresie exterioară. Acest concept de adorație – inseparabil de serviciu – este promulgat de Mashriqu'l-Adhkár. În legătură cu aceasta, Shoghi Effendi declară:

Despărțită de scopurile social, umanitar, educațional și științific concentrate în jurul Dependințelor Mashriqu'l-Adhkár-ului, adorația bahá'í, oricât de elevată în concepția ei, oricât de pasională în fervoarea ei, nu poate niciodată nădăjdui să ajungă dincolo de slabele și adesea trecătoarele rezultate produse de contemplațiile ascetului sau de comuniunea adoratorului pasiv. Nu poate permite însuși adoratorului o satisfacție și un beneficiu durabile, cu atât mai puțin umanității în general, decât dacă și până când nu este tradusă și transfuzată în acel dinamic și dezinteresat serviciu către cauza umanității care este supremul privilegiu al Dependințelor Mashriqu'l-Adhkár-ului și pe care acestea îl facilitează și îl promovează.

Cei Doi Aștri Gemeni ai acestei strălucitoare epoci ne-au învățat aceasta: rugăciunea este conversația spirituală esențială a sufletului cu Făcătorul lui, directă și fără intermediere. Este hrana spirituală ce susține viața spiritului. Precum roua dimineții, ea aduce prospețime inimii și o curăță, purificând-o de atașamentele sinelui insistent. Este un foc ce arde vălurile și o lumină ce conduce către oceanul reuniunii cu Cel Atotputernic. Pe aripile ei sufletul se avântă în cerurile lui Dumnezeu și se apropie mai mult de realitatea divină. De calitatea ei depinde dezvoltarea capacităților nelimitate ale sufletului și atragerea binefacerilor lui Dumnezeu, dar prelungirea rugăciunii nu este dezirabilă. Puterile latente în rugăciune sunt manifestate atunci când este motivată de dragostea de

Dumnezeu, dincolo de orice teamă sau favoare, și liberă de ostentație și superstiție. Ea trebuie exprimată cu o inimă sinceră și pură ducând la contemplație și meditație, astfel încât facultatea rațională să poată fi iluminată de efectele ei. O astfel de rugăciune va transcede limitația lumii și va ajunge cu mult dincolo de simplele sunete. Dulceața melodiilor ei trebuie să înveselească și să înalțe inima și să reîntărească pătrunzătoarea putere a Cuvântului, transmutând înclinațiile pământești în atribute cerești și inspirând serviciu altruist către omenire.

Mică mirarea deci că de fapt comunitatea voastră, ai cărei membri au fost crescuți din pruncie cu implorarea constantă de a avea „inimi pure precum o perlă“, trec prin viață și îndură tot felul de greutăți, dar nu vor lăsa inimile lor să fie întinate de ură, ranchiună sau răzbunare, pentru ca nu cumva perla să își piardă strălucirea. În cele din urmă, rugăciunile trebuie să fie trăite în vieți având un scop.

Am îndemnat bahá'ii să vadă în strădaniile lor de construire a comunității crearea unui nou model despre cum ar putea fi societatea. Luat în întregime, acest model stimulează capacitatea pentru serviciu – pentru educarea tinerelor generații, pentru împuternicirea tineretului, pentru educația spirituală a copiilor, pentru amplificarea capacității de a se baza pe Cuvântul lui Dumnezeu în însoțirea celorlalți în câmpul de serviciu, și pentru progresul social și economic al unui popor în lumina divinelor învățături pentru această epocă. Esențială pentru acest model este întâlnirea devoțională – un aspect comunitar al vieții sfinte și o dimensiune a conceptului de Mashriqu'l-Adhkár – care reprezintă o minunată oportunitate pentru comunitatea voastră, nu doar de a-L adora pe Cel Atotputernic și de a-I căuta binecuvântările în propriile voastre vieți, ci pentru a extinde către concetățenii voștri energiile spirituale ale rugăciunii, pentru a restaura pentru ei puritatea adorației, a aprinde în inimile lor credința în confirmările lui Dumnezeu, și pentru a întări în acești concetățeni ai voștri, nu mai puțin decât în voi înșivă, via dorință de a servi națiunea și umanitatea, și de a arăta un curaj constructiv pe calea dreptății.

Iubiți prieteni: adunările dedicate rugăciunii de peste tot din binecuvântata voastră țară, din fiecare vecinătate, oraș, sat și cătun, și accesul tot mai sporit pe care compatrioții voștri îl dobândesc la rugăciunile bahá'í, dau comunității voastre puțința de a face să strălucească lumina unității în adunarea umanității, aducându-și partea la strădaniile tovarășilor voștri de credință din toată lumea. Sădiți, deci, semințele viitoarelor Mashriqu'l-Adhkár-uri pentru beneficiul tuturor, și aprindeți nenumărate faruri de lumină împotriva beznei urii și inechității.

[semnat: Casa Universală a Dreptății]